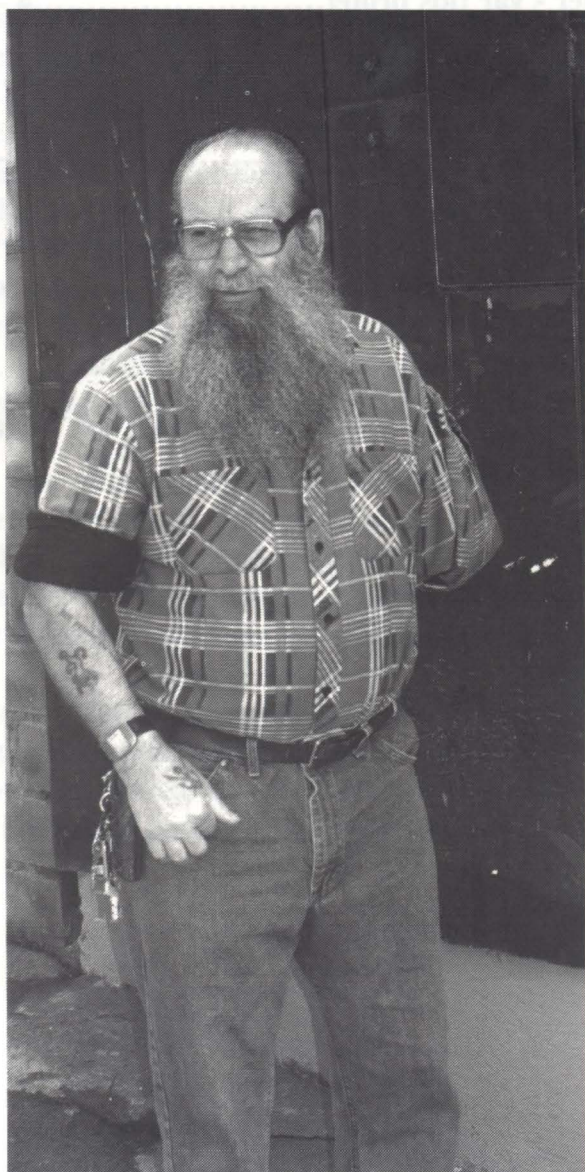

UFO-KONTAKT

Nr 4, 1992

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

Till våra läsare!.....	3
Eduard Meier - vår tids profet.....	4 - 13
Överbefolkningen - mänsklighetens gissel.....	14 - 22
USA:s hemliga mördarregering.....	23 - 26
Myterna om Jesus.....	27

Omslagsbilden är denna gång ett fotografi av Eduard Meier, den märklige schweizaren.

TILL VÅRA LÄSARE !

Med en viss stolthet kan vi nu konstatera, att vi klarat av alla de utlovade fyra numren av vår intressanta tidskrifts första årgång! Som läsarna kan se, avviker UFO-KONTAKT radikalt från diverse andra UFO-tidskrifter, som inte har så mycket att komma med än observationsrapporter, bortförklaringar och pseudovetenskaplig kritik. Vi har i stället tagit fasta på de utomjordiska besökarnas realitet och deras budskap till utvalda kontaktpersoner, och främst då schweizaren Eduard "Billy" Meier. Hans sekreterare, Bernadette Brand, bidrar för övrigt med en intressant artikel om ett problem, som våra plejadiska rymdvänner speciellt har fäst vår uppmärksamhet på, nämligen överbefolkningen.

Vi hoppas att våra läsare är nöjda med tidskriften och vill förnya prenumerationen och medlemskapet i SUFO med det snaraste. För att täcka omkostnaderna med tryckning och distribution har vi sett oss nödsakade att höja årsavgiften lite grann till 120 kronor, men det bör väl vara överkomligt!

Läsarna är som tidigare välkomna med egna inlägg och synpunkter, och frivilliga ekonomiska bidrag mottages med stor tacksamhet. Hur skulle det vara att skänka en prenumeration åt någon god vän som julklapp? Vi ber att få önska ett Gott Nytt År!

SUNE HJORTH

EDUARD MEIER - VÅR TIDS PROFET

Schweizaren Eduard Meier är mer än en kontaktperson. Han är av allt att döma den av våra utomjordiska vänner och släktingar utvalde och speciellt skolade profeten för vår tid, närmast en motsvarighet till den korsfäste profeten Immanuel för snart 2.000 år sedan!

Det uppdrag, som denne märklige man började skolas för redan i sin tidiga barndom, var att befria en genom falska kultreligiösa trosläror andligen förslavad mänsklighet från diverse makthavares förtryck och utsugning och söka avvärja den katastrof som hotar oss jordmänniskor på grund av vår andliga och sociala underutveckling i kärnvapenåldern.

Ett hårt liv har han haft, denne år 1937 födde sanningsförkunnare, som vid 28 års ålder förlorade sin vänstra arm vid en bussolycka och dessutom varit utsatt för mer än ett dussintal mordförsök. Redan som liten pojke fick han telepatisk kontakt med den gamle utomjordingen **Sfath** från Plejaderna, blev ombordtagen på hans strålskepp och fick massor med information, delvis inprogrammerad direkt i hjärnan med hjälp av en avancerad teknisk utrustning. Man kan gott förstå, att han betraktades som en särling av sina skolkamrater, som mobbade honom efter bästa förmåga. Som en följd härav skolkade han ofta från lektionerna och blev illa sedd av skolledningen. Han fick rykte om sig att vara asocial och beskylldes och straffades för saker, som han inte hade gjort sig skyldig till.

År 1953 fick den 16-årige Eduard en ny utomjordisk kontakt, till en början telepatisk, med kvinnan Asket från ett parallelluniversum till vårt. Hon berikade hans vetande ytterligare, inte minst i fråga om det hot mot jordmänniskans andliga utveckling och hela existens, som de mot varandra stridande kultreligionernas falska läror utgjorde. Ombord på Askets strålskepp fick han vara med om något så fantastiskt som resor i tiden, både bakåt och framåt. Han fick bland annat besöka och tala med en ensamboende judisk rabbin på Ludvig den heliges tid i Frankrike och skänkte honom sin elektriska ficklampa. Längre fram på 1200-talet kunde flera krönikeskrivare berätta om att denne "magiker" kände till hemligheten med en strålende lampa, som tände sig själv!

Den tidsresan, som ägde rum 1956, följdes strax efteråt av en ännu mer fantastisk sådan: till år 32 i Palestina, där han fick träffa och tala med profeten Immanuel, en kort tid före korsfästelsen! Det blev ett långt samtal, som ordagrant återges i en av de så kallade Semjase-Berichte och som möjliggjordes genom tidsresenärernas användande av en så kallad språkomvandlare, en liten apparat, som i förbindelse med en dator i skeppet omvandlar de avgivna eller mottagna språkljuden till det andra språket.

Med sin förmåga att se in i framtiden sade sig Immanuel mycket väl veta, vilka lidanden som förestod honom. Hans lära om Skapelsen och människans ansvar att leva efter dess lagar hade nämligen väckt ett enormt hat hos de skriftlärde och andra kultreligiösa, som med sina falska läror hade berövat människorna deras andliga frihet för att kunna berika sig på deras egendom. Sanningsförkunnare som han blir alltid hatade och förföljda, men han måste gå sin egen väg ända till det bittra slutet, därför att så var det förutbestämt!

På Eduards fråga, om han inte skrev ner sina läror, svarade Immanuel, att en av hans lärjungar som var skriftkunnig, nämligen Judas Iskariot, var sysselsatt med nedskrivningen av både de viktigaste lärorna och de inträffade händelserna. En skriftrulle hade emellertid stulits från honom av fariseersonen Juda Ihariot och sålts för 70 silverpenningar till de skriftlärd. Judas Iskariot hade efter detta uppmanats av Immanuel att skriva ner den förlorade texten på nytt och hålla den i säkert förvar för kommande släkten. Skrifttjuven var densamma, som senare skulle förråda Immanuels vistelseort för överstepräster, och hans far skulle därefter sprida ut det falska ryktet, att det var Judas Iskariot, som hade förrått honom!

Beträffande den stulna skriften skulle den enligt Immanuel komma att ligga till grund för alla senare förfälskningar. Den skulle föras vidare av fariseerna och de skriftlärd för att senare kunna förfälskas till oigenkännlighet. När han t ex talar och undervisar om Skapelsen, skulle man falskeligen ändra skrifterna och lägga lögnaktiga ord om hans "himmelske fader" och "härskaror av änglar" och dylikt i munnen på honom. Den sanna berättelsen om Immanuels lära och liv skulle emellertid på Eduards tid bli återfunnen och dess innehåll göras tillgängligt för människorna.

Men fram till den tiden skulle ju Immanuel kallas Jesus Kristus, menade Eduard. Hur kunde det komma sig? Jo, det namnet skulle användas av en sinnesförvirrad man vid namn Paulus, som nu var en av hans värsta fiender, och på grund av denne man skulle människor vilseledas och tillskriva honom den allmakt, som i verkligheten finns hos Skapelsen själv. Detta var något som i hög grad bedrövade honom, liksom att man skulle göra en kult omkring hans person, för att några därigenom skulle få tillfälle att berika sig.

Efter denna fantastiska tidsresa tycks Eduard även under de följande åtta åren ha stått i kontakt med Asket och under hennes ledning ha företagit en hel del resor i Främre Orienten. Under en sådan resa år 1963 sammanfördes han med den grekisk-katolske prästen Isa Rashid, som med utomjordingarnas hjälp hade upptäckt den klippgrav, där de gömda arameiska bokrullarna med med Judas Iskariots sanna berättelse om Immanuels lära och liv påträffades. Skriften "Talmud Immanuel" (= Immanuels läror) översattes till tyska (likaledes med utomjordisk hjälp) av prästen, för att senare publiceras av Eduard Meier i en liten maskinskriven upplaga år 1974. Trots att skriften än i dag är relativt okänd, torde dess innehåll potentiellt ha en oerhört revolutionerande verkan och vara ytterst besvärande för såväl den kristna som den mosaiska kultreligionen. Enligt uppgift skall Isa Rashid vid publiceringen ha tvingats att hals över huvud fly från Jerusalem, men sedermera ändå mördats av israeliska agenter.

År 1975 inträdde en ny och mycket viktig fas i Meiers liv, då han fick personlig kontakt med rymdkvinnan **Semjase**, dotter till befälhavaren för den besökande plejadiska rymdflottan, **Ptaah**, som i sin tur var son till den förut omnämnde **Sfath**. Det var nu, under den senare delen av 70-talet, som Eduard fick den slutliga utbildningen till profet och sanningsförkunnare för vår tid.

Samtalen mellan Eduard och Semjase med flera rymdvänner finns ordagrant återgivna i ett stort antal Semjase-Berichte, sammanlagt över tusen sidor, och innehåller väldiga mängder av naturvetenskaplig, historisk och andevetenskaplig information, förutom en mera praktisk handledning med avseende på Eduards verksamhet. Dialogen är ibland rent personlig och präglad av ömsesidig uppskattning och humor.

Redan vid den första kontakten med Semjase fick Eduard veta, hur vida överlägsen den utomjordiska rymdteknologin är i jämförelse med vår. Vi har kommit till Månen med våra kemiskt bränsle drivna raketer, men för verkliga rymdfärder krävs en helt annan framdrivning, en som kan få de oändliga avstånden att kollapsa genom en inbrytning i "hyperrymden", så att man förflyttas i det tidlösa. När rum och tid bryter samman till nolltid, kan man färdas praktiskt taget hur långt som helst på bråkdelen av en sekund!

Semjase bestred, att de andra planeterna i vårt solsystem skulle vara befolkade av mänskliga varelser, vilket påståtts av vissa bluffmakare, som sagt sig ha sett dem på nära håll eller stått i personlig kontakt med några av dem. Dessa planeter är nämligen alltför ogästvänliga, i några fall har livet antingen dött ut eller befinner sig i sitt tidigaste utvecklingsstadium. Däremot finns det gott om livsformer, både mänskliga och icke-mänskliga, på planeter i andra solsystem. Det finns till och med icke-mänskliga livsformer, som utvecklat sig till ett mycket stort vetande och kunnande, så att de kan färdas i världsrymden och ibland också besöker vår planet. Många av dem är emellertid ganska otrevliga varelser, ännu mer barbariska än vi själva, och dem måste vi se upp med. Semjases folk såg det som en av sina uppgifter att varna och skydda oss för dessa varelser.

En annan uppgift för våra utomjordiska vänner var att om möjligt hjälpa oss ur den andliga underutveckling, som kännetecknar en mycket stor del av oss jordmänniskor på grund av olika falska kultreligioners fördärvliga inflytande. Vi måste lära oss, att Skapelsen är det enda som har makt över alla varelsers liv och död, och vi måste rätta oss efter dess eviga lagar. Det finns ingen Gud, som kan spela Skapelsens roll eller bestämma över människornas öden. En Gud är bara en människa, som utövar makt över sina medmänniskor, utan att för den skull besitta Skapelsens allmakt. Denna utövas aldrig genom några påbud och befallningar.

En avsiktligt spridd villfarelse har gått ut på att den korsfäste profeten Immanuel skulle ha hetat Jesus Kristus och varit Guds son och likställd med Skapelsen själv. Sådana kultreligiösa irrläror är påhitt i syfte att vilseleda, underkuva och exploatera andligen svaga människor. Att sprida upplysning om hur det verkligen förhåller sig med en kultlära som denna ingick också i våra rymdvänners uppgift. Semjase uppmanade vidare Eduard att sprida översättningen av den hemliga skrift, som berättade sanningen om Immanuel, men vars arameiska original genom översättarens oaktsamhet och räddhåga hade gått förlorad. Skriften i fråga tycktes henna vara den viktigaste bok, som någonsin skrivits av en jordmänniska.

Vid en följande kontakt ställde Eduard frågan, varför de inte visade sig mer öppet och påtagligt för den breda allmänheten och varför de inte satte sig i förbindelse med olika regeringar. Semjase svarade, att alla regeringar på Jorden består av människor, som kännetecknas av maktbegär och vinningslystnad. De skulle bara under fredens och vänskapens täckmantel vilja bemäktiga sig deras strålskepp, för att med hjälp av dem kunna utöva ett absolut våldsherravälde över Jorden. Ja, de skulle till och med försöka erövra världsrymden, för de känner inga gränser. Men de har ju inte ens förmåga att skapa fred och vänskap mellan länderna på Jorden, inte ens i sitt eget land. Hur skulle de då kunna handskas med sådana maktmedel, som strålskeppen utgör?

Och vad den breda allmänheten beträffar, så är den fortfarande andligt underutvecklad på grund av kultreligionernas inflytande, varför de utomjordiska inte har något intresse av att visa sig för dem. Antingen skulle de betrakta rymdfararna som gudar, eller också skulle de bli alldeles hysteriska. Därför var det klokare att bara kontakta några utvalda personer och via dem förbereda jordmänniskorna på deras närvaro!

På Eduards fråga hur gamla utomjordingarna blev, svarade Semjase, att de kunde bli flera tusen år. Hennes folk hade en genomsnittlig livstid på c:a 1.000 år, och hon själv var ganska ung, bara 330 år, vilket efter jordiska begrepp motsvarar c:a 33 år. Att hon hade ett ungdomligt utseende kunde också Eduard fastställa. (Se teckningen i UFO-Kontakt nr 2!)

Hur kunde då Semjase tala en så perfekt tyska? Det visade sig, att utomjordingarna hade flera olika språk lagrade i sina datorer, och dessutom hade de en avancerad teknisk utrustning för att programmera in främmande språk direkt i hjärnan på folk. För en sådan här procedur behövdes bara 21 dagar, plus ytterligare 9 - 10 dagar för uttalsträningen.

Beträffande framdrivningen vid rymdfärder berättade Semjase, att man i första hand begagnade sig av den normala fotondriften, som möjliggjorde en acceleration upp till ljushastigheten. Men sedan måste man för ett ögonblick koppla på tachyondriften, som alstrar en hastighet million- och biljardfaldigt högre än ljusets och möjliggör en inbrytning i "hyperrymden".

Samtidigt som resenärerna för ett ögonblick avmaterialiseras på grund av den enorma ökningen av deras massa i proportion till hastigheten, upphör tiden och rummet att existera för dem. Under detta korta ögonblick i det tidlösa kan avstånd på otaliga ljusår tillryggeläggas, utan att någon tidsdilatation (tidsförskjutning) uppstår. Men först behöver man alltså fotondriften för att förflytta rymdskeppet ut till ett visst säkerhetsavstånd från de närmaste planeterna.

Men varför uppstår då ingen friktionsvärme vid höga hastigheter inom jordatmosfären? Jo, varje strålskepp är omgivet av en strålskyddsskärm, d v s ett kraftfält, som när det aktiveras till en tillräcklig frekvensnivå avlänkar varje liten partikel, som annars skulle träffa farkosten och åstadkomma friktion. Genom strålskyddsskärmen neutraliseras också en planets dragningskraft, varigenom strålskeppet utan risk kan flyga genom varje atmosfär med en oerhörd hastighet.

På Eduards frågor om en människas liv, hennes utveckling, ande och återfödelse, kunde Semjase ge klart besked. Till sin egentliga natur är människan en mer eller mindre utvecklad andevarelse, som under olika liv har sin boning i en materiell kropp. Under sin eviga vandring från det ena materiella livet efter det andra skall människoanden ständigt utveckla sig till något högre, ända till dess att hon uppnår fullkomligheten, livets mål och mening.

Semjase presenterade ett schema för denna utveckling, som omfattade sju huvudperioder eller huvudnivåer, med vardera sju underperioder eller undernivåer. Underperioderna skulle kunna jämföras med de olika årskurserna i skolan, med den skillnaden, att var och en av dem omfattade en livstid i stället för ett skolår. Om utvecklingsmålet för en sådan underperiod inte uppnåtts, då kunde det inte hjälpas, att individen i fråga fick återfödelse på samma nivå. Det som försumrats i ett människoliv måste hämtas in, och begångna fel, som man själv varit skuld till, måste gottgöras. Däremot fanns det inga "helvetesstraff" i ett kommande liv, som vissa kultreligioner har försökt skrämja vettet ur folk med!

Beträffande jordmänniskans biologiska ursprung fick Eduard veta, att våra biologer misstagit sig i fråga om vår förmenta härstamning från aporna. Somliga av våra förfäder deporterades hit från andra världar i olika omgångar, andra var utomjordiska koloniserare, som kom hit för att bygga upp civilisationer på Jorden. Några förvildade människor av den förra kategorin beblandade sig med apor och gav upphov till apmänniskor, t ex neandertalmänniskor, vilka alltså utgjorde en tillbakabildning.

De nuvarande raserna uppkom på så sätt, att vissa utomjordingar infångade och befruktade kvinnliga avkomlingar till de tidigare på Jorden utsatta. Då de själva eller deras partner hade kommit från planeter med helt olika klimatiska förutsättningar, uppstod nya raser med olika hudfärg. Enligt Semjase hade det också funnits riktiga storjättar på Jorden, närmare 12 meter långa, men också dvärgar på inte stort mer än en halv meter, beroende på gravitationsförhållandena på deras ursprungsplanet.

Som tidigare redogjorts för i denna tidskrift, fick Meier också sådana informationer om utomjordingarnas uppbyggande av tekniskt avancerade civilisationer på Jorden i forna tider, som ställer hela vår etablerade forntidshistoria på huvudet. Den ena efter den andra av dessa civilisationer utplånades emellertid i förintelsekrig, förorsakade av andligt underutvecklade ledares vinningslystnad och maktbegär. Det vore önskvärt, om vi kunde lära något av historien, men det förutsätter givetvis, att dessa faktiskt existerande utomjordiska civilisationer inte lyser med sin fullständiga frånvaro i historieböckerna!

En annan viktig information var den, att de oss besökande plejadierna och deras bundsförvanter sedan c:a 50.000 år tillbaka lever i fred och frihet på sina hemplaneter och i varje fall sedan c:a 2.000 år tillbaka blivit alltmer andligt utvecklade. Deras c:a 127 miljarder människor omfattande interstellära förbund har genom en frivillig överenskommelse ställt sig under ledning av ett Högsta Råd, bestående av ofantligt kunniga och visa halvmateriella människovarelser, som inte styr genom dekret och befallningar utan genom råd och rekommendationer. Dessa följs emellertid nästan alltid, därför att alla inser deras värde.

Redan mängden av de av Eduard Meier mottagna informationerna, av vilka här endast redovisats en liten bråkdel, borde göra honom till den nu levande mänsklighetens viktigaste person. Härtill kommer så hans utgivning av Talmud Immanuel samt vissa andra, av honom själv författade skrifter av stort intresse, t ex "Wahrheit - ein offenes Wort" och "Leben und Tod". För att inte nämna hans inspirerade förmedling av lärdomar från högre andevarelser som Arahath Athersata och Petale. Det är nästan otroligt, att Eduard Meier och hans verk ännu inte har fått en välförtjänt positiv uppmärksamhet. Förmodligen har han mäktiga intressen emot sig, som till varje pris vill undvika, att han framstår som vår tids profet!

SUNE HJORTH

ÖVERBEFOLKNINGEN - MÄNSKLIGHETENS GISSEL

Inom ramen för de forcerade fredssträvandena världen runt hör och läser man ständigt om att endast social rättvisa kan leda till en världsomfattande fred. Med social rättvisa menar man visserligen det riktiga, nämligen lika goda chanser för alla människor i alla länder. Denna fredsbetryggande rättvisa skall uppnås därigenom, att den moderna civilisationens "landvinningar" skall påtvingas eller serveras människorna i de underutvecklade länderna utan att det först reds ut och klarläggs, om den erbjudna hjälpen faktiskt är behövlig och effektiv.

Genom ett olämpligt "bistånd" försämrar ofta de "underprivilegierades" läge, eller när de civiliserade staternas hjälp - vilket också ofta inträffar - inte ens de behövande utan hamnar omgående i fickorna på profitsugna politiker, korruperade tjänstemän, terroristiska poliselement och så vidare. Kriminella statsöverhuvuden skörtar inte bara upp sina okunniga "undersåtar" in på bara kroppen, utan de undanhåller dem också varje biståndsinsats, som skulle kunna sätta folket i stånd att hjälpa sig självt. I stället har sådana regeringar allt intresse av att u-hjälpen ges i form av klingande mynt eller varor som kan avyttras, en u-hjälp, som de sedan kan registrera som "utvecklingsbistånd" på sina privata konton. Allt medan det svältande folket i sin okunnighet försöker hjälpa sig självt, men på ett så olämpligt sätt, som endast kan framspringa ur okunniga, oförnuftiga, genom nöd och svält skadade hjärnor.

Nödlidande och svältande människor, som inte vet vad de ska leva av nästa dag eller om de överhuvudtaget kommer att få uppleva morgondagen, sätter ofta många barn till världen, vilka de i brist på bättre och riktigare information betraktar som en sorts livförsäkring, och av vilka de förväntar sig att bli försörjda på ålderns dar. Men genom att mängden av avkomma stiger blir eländet allt större och större. Och ju fattigare och eländigare människorna måste leva, desto mer avlas genom de forcerade födslarna väldiga människomassor, som aldrig kan livnära sig på näringsavkastningen från de ofta karga landskap, som dessa människor vanligen lever i.

Bland dessa människormassor utbryter sedan ofta en sådan hungersnöd, att hundratusentals av de tanklöst och med orätt avlade människorna svälter ihjäl. Dessa svältandes elände, som erbjuder en förskräcklig anblick av mänsklig nöd och oförmåga, brukar verka särskilt gripande på så kallade civiliserade människor, som på grund av sin religiösa deformation reagerar på ett sentimentalt sätt med en falsk humanitet. Med sin sentimentalitet och sin falska humanitet kan de så inte komma på något bättre än att genom organisationer som "Bröd åt världen" eller "Bröd åt bröder" göda de svältande igen tills de har tillfrisknat så pass, att de på nytt kan börja med att alstra avkomma utan gräns.

Om det någonsin ska kunna bli fred på Jorden, måste några förutsättningar uppfyllas med ovillkorlig nödvändighet. Dit hör inte bara att överbefolkningen måste stoppas, utan också att levande varelser, som inte kan klara sig på egen hand, inte göds och hålls i funktion på ett konstlat sätt. Människan kan som sådan endast då leva i fred med sina medmänniskor, om hon själv kan dra sig fram under drägliga förhållanden och utan yttre nöd och fritt röra sig inom ett för henne rimligt stort område.

Därmed menas, att varje människa för sig själv behöver ett visst utrymme, som ger henne nödvändig rörelsefrihet och möjlighet till sysselsättning, utan att hon ständigt iakttas av andra människor eller i så överdriven grad måste ta hänsyn till dem, att hon inte längre kan vara sig själv. Utan ett uppfyllande av dessa förutsättningar, som liksom mat och dryck hör till människans grundbehov, kan knappast någon varaktig världsfred bli möjlig.

För att bygga upp dessa fredsgrundvalar är det i första hand nödvändigt att stoppa den världsomfattande överbefolkningen. Det innebär, att de som enligt naturens lagar är dömda till svält inte längre skall gödas upp utan lämnas åt sitt naturliga öde. Detta krav kan förefalla grymt och omänskligt men är det ingalunda i betraktande av naturlagarnas egen logik. Om ett handlande enligt naturlagarna innebär en effektiv hjälp för hela mänskligheten, då är det skenbart brutala faktiskt och i grund och botten humant och ägnt att tillförsäkra hela mänskligheten ett liv och en framtid i fred och välfärd.

Denna eftersträvansvärda hjälp för hela mänskligheten med beaktande av naturlagarna skulle heller inte åstadkommas på ryggar av de fattigaste bland de fattiga, de mest hjälplösa och underprivilegierade, utan den skulle endast och allenast gynna alla människor med egen levnadsförmåga på vår planet och bli till nytta för **alla** livsformer på vår Jord. Även om det kan förefalla orätt att låta svältande människor svälta ihjäl, så är ändå ansvaret för överlevnaden av **alla** livsformer med egen levnadsförmåga större och viktigare än upprätthållandet av liv utan egen levnadsförmåga. Även om detta vid första anblicken kan förefalla cyniskt och brutalt, så är det ändå välmotiverat för upprätthållandet av det sunda och verkligt livsdugliga livet, helt bortsett från att det tillfälligt utsläckta livet hos en svältande etc. vid sin nästkommande inkarnation kommer att njuta frukterna av det som han skenbart drabbades av i det föregående livet. Själva naturlagarna kräver, att livet måste vara kraftfullt, sunt, livsdugligt och utvecklingsbart. Allt annat liv är dömt att gå under,

Eduard Meier har härtill följande att säga: "Det är rekommendabelt att inte hjälpa de svältande, eftersom man med denna hjälp fuskar i Naturens eget hantverk. Genom svältbiståndet upprätthåller man och drar upp liv, som kommit till världen vid fel tidpunkt, eftersom människan på ett oansvarigt sätt åstadkommit en överbefolkning. Liv, som överhuvudtaget inte är livsdugliga och kan klara sig själva och alltså är hänvisade till att ta likartade livsformers hjälp i anspråk och ligga dem till last. Hjälpbehövande människor så beskaffade, att de så snart som de genom uppgödandet befrias från hunger och sjukdomar själva börjar med att driva upp överbefolkningen. Härmed avses dessa människor i de överbefolkade länderna, som okontrollerat och ansvarslost, ständigt och under alla omständigheter skaffar sig ny avkomma utan gräns, så att problemet snart blir sjufaldigt och tiofaldigt värre.

Så går det vidare i all oändlighet, världen blir mer och mer överbefolkad, människorna kan inte längre livnäras och kan snart inte längre andas. Man kan inte skaffa tillräckligt med energi, skogarna skövlas, luften förpestas, förgiftas och berövas sitt syre, miljön fördärvas totalt, marken förlorar sin odlingsbarhet och blir obeboelig genom en fortsatt förstörelse. Genom människans egen förskyllan hamnar gifter av alla de slag i atmosfären och vattnet och alltså i marken och inandningsluften. Och så kommer det som måste komma: människan som sådan, mänsklighetens släkte här på Jorden, går ömkligen under, långsamt men säkert. Därför får de människor inte hjälpas, som inte själva är livsdugliga, även om de verkar aldrig så eländiga och ömkansvärda, när man ser vad enbart hungern ställer till med dem och hur epidemier och sjukdomar fullbordar den rysansvärda anblicken av meningslöst och ömkligt döende liv. Redan rapporterna i TV och tidningarna är förskräckliga, för att inte tala om när man själv upplever allt på ort och ställe. Trots det är det ousäktligt att lämna bistånd, därför att ett sådant felaktigt bistånd strider mot varje naturlig utmönstring. Härigenom undertrycks och förgörs det livsdugliga livet självt och berövas grundvalarna för sin existens.

Människan kan inte längre leva i samma rytm som tidigare, då det fortfarande måste avlas en stor avkomma, varigenom de gamla kunde bli försörjda. Att man inte övergett denna gamla traditionella åsikt är en av anledningarna till att överbefolkningen uppkommit. En annan anledning kan sökas i den franska revolutionen, under vilken man propagerade för att en stor avkomma måste avlas, så att ett stort antal krigare därigenom blev disponibla för kampen mot överheten.

Dessa tider är definitivt förbi, och idag vet man, att vår planet naturenligt kan försörja c:a 530 miljoner människor. Allt annat "foder" som krävs för alla ytterligare människor måste odlas och frambringas på konstgjord väg. Allt som krävs för mer än 529 miljoner människor ställer för stora krav på Jordens avkastnings- och återbildningsförmåga, och det är ett brott mot mänskligheten själv och mot vår jordiska planet, liksom mot djur- och växtlivet, om man avlar livsformer i så stor utsträckning, att dessa till sitt antal överskrider den naturgivna normen.

Dessa sanna fakta måste bekantgöras i u-länderna, för speciellt människorna i dessa länder måste dra lärdom av dem. De måste lära sig att avla färre barn och att det måste finnas barnlösa äktenskap, om detta krävs för att förebygga en överbefolkning, även om den ena eller andra släkten skulle dö ut därigenom. Men om man absolut måste avla barn, då får det bara ske inom ramen för det möjliga med hänsyn till en födelsekontroll, så att alltså inte mer än ett, två eller högst tre barn tillåtes, allt efter vad förhållandena i varje land medger. Kina visar med sin lag om att det per familj och äktenskap under en hel livstid bara får avlas ett barn på den enda möjligheten att dämna upp massan av en miljard människor."

Måttstocken för ett lands befolkningstal kan enligt Eduard Meier sökas i vad som för vederbörande land är rimligt i procent räknat. Schweiz t ex är med sina totalt 166 människor per kvadratkilometer redan kraftigt överbefolkat. Rätta värdet vore nämligen ett antal av 12 människor per kvadratkilometer fruktbart land. Enligt det måttet är en del väldiga länder underbefolkade, och det lever alltför få människor i dem. Befolkningen är där bara sammangyttrade i storstäder i stället för att vara spridda över hela landet. Avgörande för om ett land är över- eller underbefolkat är enbart antalet människor per kvadratkilometer fruktbart land. Ett underbefolkat land måste följaktligen hjälpas, så att det befolkas av det rätta antalet människor, medan hjälpen till ett överbefolkat land måste vara sådan, att överbefolkningen avtar och normaliseras på den naturliga nivån av 12 människor per kvadratkilometer.

Också om alla naturförhållanden i ett land tas i betraktande, är det inte mer än rättvist med ett bistånd där landet har förmåga att bära och livnära fler varelser. Ryssland t ex förfogar över oerhört stora områden, som man kan odla upp och hämta näring ifrån, även om marken är rätt så karg och bara kan nyttiggöras under en kort tid på året på grund av de klimatiska förhållandena. I betraktande av naturförhållandena vore det emellertid på sin plats, om bistånd lämnades. I t ex Etiopien eller Sudan däremot är de bestående överbefolkningarna så stora, att det inte finns några som helst garantier för att dessa länder kan livnära sin befolkning, inte ens om de skulle odla upp ytterligare en hel del mark. Vissa länder i Sahel-zonen söder om Sahara har genom utvecklingsbistånd blivit utvecklade till döds. Där fanns det odlingsbart land, ur vilket bönderna sedan årtusenden hade hämtat sin karga näring, men det sönderutvecklades genom biståndet, så att själva grundvalen för näringsutvinningen förstördes.

Utvecklingsbiståndet har helt enkelt utvecklat ihjäl dessa och många andra länder genom ett icke fackmässigt, oförnuftigt tillvägagångssätt av människor, som helt enkelt inte beaktade de rådande klimatiska och årstidsliga naturförhållandena i vederbörande länder utan fullkomligt dilettantmässigt tog naturförhållandena i de civiliserade länderna till sin måttstock. Där det tidigare fanns land som gjordes fruktbart genom regelbundna översvämningar och möjliggjorde stora avkastningar byggdes på grund av felaktiga, verklighetsfrämmande teorier dammanläggningar, som visserligen tillät en regelbunden bevattning, men å andra sidan förhindrade att översvämningar kunde skölja över landet och lämna kvar ett fruktbarhetsbringande slam. Genom ansamlingen av små vattendrag och stora floder i dammar, i vars stora ytor vattnet snabbt dunstade bort, blev landet avvattnat och de drabbade områdena fullständigt uttorkade. Den snabba avdunstningen av vattnet förgiftade genom de kvarlämnade mineralsalterna marken, som nu genom de på konstlad väg förhindrade översvämningarna inte längre tvättades ren och spolades bort och därigenom snabbt översaltades, så att överhuvudtaget ingenting längre kunde växa. Den okunniga befolkningen avlade i blind tillit till de lovprisade "moderna landvinningarna" alltjämt flitigt avkomma och framkallade därigenom ytterligare katastrofer, som nu endast kunde hejdas och uppehållas genom rigorösa åtgärder.

Det egentliga ursprunget till dessa katastrofala, plågsamma och ytterst farliga utvecklingar kan i stor utsträckning sökas i den civiliserade världen, som genom sin falska humanitet och dilettantmässiga så kallade utvecklingshjälp i stor utsträckning bar skulden till katastroferna i den så kallade tredje världen. Genom de övervägande kristliga ländernas utvecklingshjälp, utformad efter bigotta, religiösa förebilder, utvecklades inte bara allt till döds, utan till och med döden själv utvecklades ur de tidigare fruktbara markerna.

Liknande förlopp och utvecklingar avtecknar sig också i Egypten, som genom det meningslösa och ansvarslösa byggandet av Assuandammen lider fruktansvärda skador. Inom en snar framtid kommer också Assuandammen att vara fylld med rullstensgrus, slam och mycket annat, och sedan är också där allt förstört. Landet utmed Nilen är idag redan i stor utsträckning förstört och kan inom stora områden inte längre odlas. Genom ändringarna av Nilen kan också längre söderut vid den Blå Nilen många landskap inte längre bevattnas, därför att vattnet rinner iväg alltför snabbt. Den för Egypten och dess ekonomiska tillväxt på lång sikt fullkomligt onödiga och onyttiga Assuandammen belastar och förstör inte bara Egyptens ekonomiska utveckling, utan de belastar genom sin stora tyngd också själva jordskorpan, varigenom det uppstod och alltjämt uppstår tektoniska tryckpunkter, som förorsakade och alltjämt kan förorsaka jordbävningar. Enligt plejadiernas uppgifter kan inte bara den svåra jordbävningen i Agadir föras tillbaka till detta utan också många andra jordbävningar i det arabiskspråkiga området, vilka har dragit och alltjämt kommer att dra nöd, elände och förödelse över många länder och befolkningar.

Den överväldigande flyktingströmmen, som uppstått på senare år och översvämmat världen, beror bl a på att otaliga människor lämnar sina länder, därför att dessa är ekonomiskt utarmade och underutvecklade och inte längre förmår att livnära sina invånare. Att därvid självfallet bara de välbärgade i dessa stater kan lämna sina länder, medan de verkligt fattiga och nödlidande måste stanna kvar och även i fortsättningen kämpa för sin överlevnad, är en beaktansvärd synpunkt, som ofta glöms bort i belåtenheten över det falskhumana biståndet.

Problemet med de mera välmående ländernas översvämning med ekonomiska flyktingar kan endast rättvisligen lösas genom att alla staters gränser hålls rigoröst stängda, och att de människor, som lämnar sina hemländer av ekonomiska skäl skickas tillbaka. Endast i sådana fall, där människors liv är i fara genom påvisbara politiska och religiösa förföljelser, bör och måste undantag göras. Sådana människor måste snabbt och obyråkratiskt beviljas asyl och anvisas arbete och bostad, så att de hemlandsfördrivna så snabbt som möjligt kan få en normal tillvaro igen.

De flesta flyktingar, som idag når fram till de moderna staterna, är emellertid sådana, som mätt efter förhållandena i hemländerna inte hör till de fattiga och behövande utan själva förfogar över en mindre eller större förmögenhet. Annars skulle de inte ens ha kunnat lämna sina stater. de är ingenting annat än ekonomiska flyktingar, som inte är beredda att i sina egna länder arbeta för en uppbyggnad till fördel för alla invånare, utan som egoistiskt är ute efter snabba pengar och ett lättsamt liv. De har i regel inget annat i sinnet än att profitera på de civiliserade ländernas landvinningar för att efter sina egna måttstockar bli rika så snabbt som möjligt. Sådana flyktingar skall avvisas vid de civiliserade ländernas gränser, och aldrig får asyl eller ens uppehållstillstånd för en kortare tid beviljas dem. Risker är nämligen stor för att de går under jorden och som parasiter breder ut sig på ett illegalt sätt. De hör ovillkorligen och uteslutande hemma i sitt eget land, där de har att fullgöra sina plikter och uppgifter och medarbeta i uppbyggnaden, så att det skall gå bra för alla människor i deras stat.

Frågorna om u-landsbistånd och flyktingpolitik måste lösas i internationellt samförstånd, för att tillvarata hela världsbefolkningens intressen. Inget land bör lämna ett oberättigat svältbistånd, och man bör i enig överensstämmelse vidta lämpliga åtgärder mot överbefolkningen. Utan detta samförstånd måste nog en varaktig världsfred trots alla bemödanden alltid förbli en dröm!

BERNADETTE BRAND

USA:S HEMLIGA MÖRDARREGERING

Mellan januari 1947 och december 1952 omhändertog den amerikanska regeringen åtminstone 16 störtade eller nedskjutna utomjordiska farkoster, 65 döda kroppar och en levande utomjording. Elva av farkosterna påträffades i New Mexico, en i Arizona, en i Nevada, två i Mexico och en i Norge. UFO-observationer hade blivit allt vanligare, och flera projektgrupper av amerikanska vetenskapsmän på toppnivå hade bildats för att studera UFO-situationen. Vid den här tiden hade CIA och flygvapnet fullkomlig kontroll över UFO-hemligheten, och t o m USA:s president fick inte veta mer om den utomjordiska närvaron än vad den **hemliga regeringen** ville att han skulle få veta.

Mot slutet av 40-talet började försvarsministern, **James Forrestal**, att göra invändningar mot hemlighetsmakeriet. När han började prata med ledare i kongressen om problemet med utomjordingarna, krävde president **Truman**, att han skulle lämna in sin avskedsansökan. Den avskedade uttryckte då sina farhågor för åtskilliga personer, i vetskap om att han stod under övervakning. De som ignorerade den faktiska verkligheten tolkade saken som så, att han var ett klassiskt fall av förföljelsemani. Precis som i Sovjet påstod man, att han led av en psykisk kollaps, och han intogs på marinsjukhuset i Bethesda, Maryland. I verkligheten fruktade man, att han skulle prata ut igen, och därför måste han först diskrediteras och sedan mördas. Tidigt på morgonen den 22 maj 1949 knöt CIA-agenter ett lakan runt halsen på honom, fäste den andra ändan vid en hållare i hans rum och kastade ut honom genom fönstret. Lakanet brast, och han rasade ner mot sin död, som såg ut som ett självmord.

År 1953 blev general **Eisenhower** president. Han visste, att han måste lösa problemet med utomjordingarna, men han ansåg sig inte kunna göra det på laglig väg genom att avslöja UFO-hemligheten för kongressen. En topphemlig projektgrupp hade emellertid lyckats få radiokontakt med vissa utomjordingar i ett rymdskepp i en omloppsbana runt ekvatorn och arrangerat en landning och ett kontaktmöte med dem. Då hade en annan ras av utomjordingar med precis samma mänskliga utseende som vi kontaktat den amerikanska regeringen och varnat dem för nämnda utomjordingar. De hade erbjudit sin hjälp, men krävt att USA-regeringen först skulle förstöra sina kärnvapen, vilket den vägrade att göra. Då - år 1954 - landade en grupp av mycket stornästa utomjordingar, som man kallade "**de grå**", på flygvapenbasen Holloman. De identifierade sig själva som kommande från en planet kring stjärnan Betelgeuze i Orion. De påstod, att deras planet höll på att dö, och att de inom en snar framtid inte längre skulle kunna bo på den.

Detta ledde till en andra landning på flygvapenbasen Edwards och ett möte med Eisenhower, som vid denna tid råkade vara på semester i det närbelägna Palm Springs. Ett formellt avtal undertecknades mellan den främmande nationen och Förenta Staterna, enligt vilket utomjordingarna inte skulle lägga sig i USA:s angelägenheter och USA inte i deras. Men efter några månader blev det uppenbart, att de här utomjordingarna hade lurat Eisenhower och bröt överenskommelsen. Eisenhower ansåg ändå, att allmänheten inte kunde informeras om UFO-problemet, eftersom ett avslöjande sannolikt skulle leda till ekonomiskt kaos, sammanbrott för de religiösa institutionerna och en landsomfattande panik, som i sin tur skulle kunna leda till anarki och revolution. Men om allmänheten inte kunde informeras, så kunde inte kongressen informeras heller, och finansieringen av UFO-forskningsprojekten måste komma från källor utanför regeringen.

Den hemliga regeringen ansåg, att bästa sättet att finansiera UFO-projekten vore att kontrollera den illegala drogmarknaden! En medlem av Rådet för relationer med utlandet var också styrelseordförande i Zapata Oil Company, ett litet bolag i Texas, som just då höll på med att arbeta fram en ny teknik för oljeborrning utanför kusten. Han föreslog, att knarket skulle skeppas från Sydamerika till oljeplattformarna utanför kusten med fiskebåtar och sedan föras i land med normala transportbåtar, som användes för frakt av förråd och personal och aldrig söktes igenom av tullen eller polisen. Förslaget antogs, och det uppdrogs åt CIA att verkställa det, vilket förklarar, varför knarklangningen i USA lyckats så bra!

När **Kennedy** blev president, upptäckte han delar av sanningen om knarkfinansieringen av den hemliga UFO-projekten. Han ställde år 1963 ett ultimatum till den CIA-kontrollerade MJ 12-gruppen, att om de inte själva städade upp i knarkeländet, så skulle han själv göra det. Han upplyste dem om, att han avsåg att avslöja utomjordingarnas närvaro för det amerikanska folket följande år och gav order om att en plan skulle utarbetas för verkställandet av detta beslut. Nu kunde man inte låta Kennedy leva. Mordet på honom beordrades av MJ 12 och verkställdes av deras agenter i Dallas. Kennedy mördades av den Secret Service-agent, som körde hans bil i kortegen, vilket tydligt kan ses på filmen. Alla de vittnen, som stod tillräckligt nära bilen för att se **William Greer** skjuta Kennedy, mördades inom två år efter mordet!

De här sensationella upplysningarna härrör från en mycket välinformerad man, som i vetskap om att han vid 82 års ålder inte hade lång tid kvar att leva tyckte att han lika gärna kunde ta bladet från munnen och avslöja vad han visste om de verkliga, kriminella makthavarna i USA. Han heter **Maurice Chatelain** och är en fransman, som kom till USA 1955, blev amerikansk medborgare 1961 och arbetade i tio års tid som kommunikationsteknisk expert för de amerikanska försvars- och rymdprogrammen, med tillgång till de hemligaste uppgifter.

Chatelain har gett ut ett flertal böcker, men har alltid varit mycket försiktig med sina uttalade åsikter om UFO och utomjordingarna för att undvika att chockera de religiösa och politiska fanatiker, som påstår sig representera en "moralisk majoritet" i USA, men i själva verket bara företräder en kriminell minoritet, som är ute efter att ändra den amerikanska grundlagen.

Sedan den senaste upplagan av hans bok, **Our Cosmic Ancestors**, publicerats med de här avslöjandena, har han blivit förföljd av diverse skumma agenter. Hans telefon har avlyssnats, hans post har stulits, och man har saboterat familjens bilar, något som kanske kan ge våra mer naiva USA-beundrare på högerkanten en tankeställare. I en kommande bok kommer han med ännu fler avslöjanden om vad som verkligen hände efter mordet på president Kennedy.

SUNE HJORTH

MYTERNA OM JESUS

Läste med intresse i UFO-KONTAKT nr 2 om skriften "Immanuels undervisning", som tydligen skulle kunna stjälpas hela den kristna dogmatiken med dess kultreligiösa falskarior. Namnet Immanuel figurerar ju redan hos Jesaja, till vilken evangelisten hänvisar som stöd för dogmen om jungfrufödseln. Där talas dock bara om "den unga kvinnan", inte om "jungfrun", fast det var länge vanligt i Orienten att man "hedrade" framstående män som Buddha eller Alexander den Store genom att kalla dem "jungfrufödda".

Evangelierna vimlar av episoder och påståenden, som är lån från andra religioner. Ett exempel är berättelsen om Jesu framträdande i templet vid 12 års ålder, nästan ordagrant likadant berättades en gång om Buddha. Där finns lån från Mithra-kulten, den religion, som allvarligt konkurrerade med den framväxande kristendomen. Mithra, den gamle persiske gudasonen, hade fötts i fattigdom i en grotta och uppvaktades och hedrades av herdar och änglar som den efterlängtede världsfrälsaren. Och han föddes enligt myten den 25 december, då hans dag firades med stora festligheter. Ett firande, som övertogs av den kristna kyrkan.

Denna tog också upp mycket av kultens ceremonier, och där är kanske Paulus en av bovarna. Han var ju uppvuxen i Tarsus, som var Mithra-kultens högborg på den tiden och hade säkert redan som barn fascinerats av deras julfirande och nattvardsgång, där de nyfrälsta bjöds på oblater med kors på samt vin för att få del av frälsarens lekamen och blod. Paulus brydde sig ganska litet om de av hans kultfigur Jesus förkunnade lärorna, han intresserade sig huvudsakligen för den döde och uppståndne gudasonen och gjorde om allt efter sitt huvud. På så sätt undertrycktes och förvanskades sanningen om Immanuel under nära 2000 år!

ÅKE RYDELIUS

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

Helen Mattsson

Thomas Mattson

UFO-KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

Redaktör och ansvarig utgivare Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon 060-11 33 24.

Prenumerations- och medlemsavgift för år 1993: 120 kr (4 nr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Du som finner tidskriften intressant och värdefull, värva gärna fler medlemmar/prenumeranter!